

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 13P/54/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511216316
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2012:2511216316.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci starostlivosti súdu o mal. dieťa: Q. J., R.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Piešťanoch dieťa rodičov: K. J., R.. XX.X.XXXX, D. N. X, D. J., občianka SR, zast. JUDr. Danielou Suchánkovou, advokátkou, AK so sídlom M. Waltariho č. 7, Piešťany a A. J., R.. XX.XX.XXXX, D. N. N. XXXX/XX, N., občan SR, zast. JUDr. Magdalénou Kuciaňovou, advokátkou, AK so sídlom Nitrianska 5, Piešťany, o na návrh matky na zvýšenie výživného, takto

r o z h o d o l :

Súd zvyšuje výživné otca k mal. Q. zo sumy 117 eur na sumu 180 eur mesačne od 09.12.2011, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred k rukám matky.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 09.12.2011 do 31.10.2012 v celkovej sume 79,17 eur súd ukladá otcovi povinnosť zaplatiť spolu s bežným výživným k rukám matky do 15. dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Piešťany č. k. 8C/19/2008-48 zo dňa 27.01.2009 v časti o výživnom na mal. Q..

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Matka mal. dieťaťa sa návrhom doručeným súdu dňa 09.12.2011 domáhala zvýšenia výživného otcovi na dieťa z 117 eur na 300 eur mesačne. Návrh odôvodnila tým, že od poslednej úpravy výživného uplynul dlhší čas a došlo k zmenám v živote maloletého. V súčasnosti je žiakom piateho ročníka súkromnej bilingválnej základnej školy. Okrem bežných výdavkov s jeho výživou, ošatením, hygienickými potrebami, školskými potrebami, školného a nákladov spojených s mimoškolskou činnosťou nemá dieťa žiadne mimoriadne výdavky. Matka v návrhu uviedla, že otec okrem bežného výživného neprispieva na potreby dieťaťa žiadnou sumou, ošatenie a iné veci mu nakupuje len výnimočne. Pôvodne matka v návrhu žiadala i obmedziť styk otca s dieťaťom, ale v tejto časti zobrala návrh späť na pojednávaní dňa 25.9.2012.

Matka na návrhu trvala, prejavila ochotu na zvýšenej výške výživného sa dohodnúť s otcom. Otec súhlasil so zvýšením výživného, ale vzhľadom na jeho aktuálne majetkové pomery na 135 eur mesačne, resp. maximálne 150 eur.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, potvrdeniami o príjmoch a výdavkoch rodičov, písomným vyjadrením otca k návrhu, potvrdeniami Úradu práce, soc. vecí a rodiny v Piešťanoch, potvrdením Sociálnej poisťovne - ústredie, daňovým priznaním otca za r. 2010 a 2011, výpismi z osobného a podnikateľského účtu otca, potvrdením o príjme priateľky otca za 1-10/ 2012, výplatnými páskami matky za 1/2012, 2/2012 a 5/2012, peňažným denníkom otca za rok 2011, pripojeným spisom OS Piešťany sp. zn.: 3P/199/2008, 8C/19/2008(tento je v súčasnosti pripojený v spise 7C/134/2009) ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav:

Naposledy bolo rozhodnuté o výživnom rozsudkom OS Piešťany č. k. 8C/19/2008-48 zo dňa 27.01.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.3.2009. V rámci rodičovskej dohody si rodičia dohodli, že otec bude platiť výživné na maloletého v sume 117 eur mesačne. Z obsahu pripojeného spisu sp. zn. 8C/19/2008 mal súd preukázané, že v tom čase bola matka zamestnaná v penzióne Diana s.r.o. a mala priemerný mesačný čistý príjem 12.000 Sk (398,32 eur). Otec bol živnostníkom, podľa daňového priznania za rok 2007 bol jeho čistý príjem z podnikania priemerne mesačne v sume 1603 Sk (53,209 eur). Rodičia sa vtedy dohodli na výživnom na dieťa, preto sú ďalej príjem otca neskúmal. Mal. Q. navštevoval 2. ročník základnej školy, pričom matka mu za stravu v škole platila 11,47 eur a za družinu 6,63 eur. Neboli zvýšené výdavky na dieťa ohľadom jeho zdravotného stavu.. Ani jeden z rodičov okrem S. iné deti nemali.

V súčasnom období ani jeden z rodičov svoj osobný stav nezmenili, ani jednému z nich nevznikla ďalšia vyživovacia povinnosť.

Matka je zamestnaná od 01.04.2009 v Divadle Nová scéna a podľa jej vyjadrenia má netto mesačný príjem 500 eur. Dodatočne súdu predložila výplatné pásky od zamestnávateľa za január 2012, február 2012 a máj 2012, z ktorých súd zistil, že v mesiaci január mala netto príjem 509,81 eur, v mesiaci február v sume 579,90 eur a v máji v sume 594,91 eur. Matka k svojmu príjmu uviedla, že doposiaľ má obdobný príjem ako preukázala výplatnými páskami. Vychádzajúc z týchto troch príjmov si súd ustálil jej priemerný mesačný príjem v sume 561,54 eur (509,81 eur+ 579,90 eur + 594,91 eur). Matka býva v spoločnej domácnosti s maloletým a svojimi rodičmi v nájomnom byte v Trnave. Byt majú v nájme jej rodičia. Podľa vyjadrenia matky rodičom ničím na bývanie a stravu neprispieva. Matka nemá zdravotné problémy.

Otec vo svojom písomnom vyjadrení poukázal na to, že okrem bežného výživného synovi od rozvodu prispieva nákupom oblečenia a obuvi, v roku 2011 minimálne sumou 200 eur, v roku 2012 kúpou hračiek v sume cca 100 eur. Taktiež uhradil za hokejovú sezónu 2010/2011 rodičovský príspevok 46 eur, r. 2009 na Vianoce Play station v sume 205 eur, roku 2010 lego za 69,90 eur a stolný hokej za 89,90 eur, r. 2011 mobil za 197 eur, r. 2011 na narodeniny bicykel. V r. 2012 prispel na maloletého navyše na plánovaný školský výlet do Legolandu sumou 175 eur. Výlet sa pre nízky počet nekonal, ale matka mu už peniaze nevrátila. Lukášovi kúpil notebook za 350 eur, obuv v januári 2012 za 29,97 eur a v apríli 2012 v sume 29,90 eur, kúpou školského atlasu za 12,70 eur. Poukázal i na to, že v r. 2012 bol s maloletým na lyžovačke na Roháčoch, počas leta boli týždeň v Chorvátsku a víkendový pobyt na chate pri Ružomberku, s čím mal tiež výdavky. Podľa tvrdenia otca celkovo ročne na dieťa navyše vynakladá sumu cca 1.000 eur - 1.200 eur.

Náklady na Q. spojené s návštevou súkromnej bilingválnej základnej školy považuje za neopodstatnené ako ak návštevu tejto súkromnej vzdelávacej inštitúcie a to vzhľadom k neúnosnému finančnému zaťaženiu. Taktiež vzhľadom na príjmy a výdavky oboch rodičov. Dieťa navštevuje školu od septembra 2011 ako výsledok výhradne rozhodnutia matky, ktorá túto podstatnú zmenu s ním ako otcom adekvátnym spôsobom neprediskutovala.

Matka potvrdila, že sú pravdivé tvrdenia otca ohľadom jeho ďalších výdavkov na Q. uvádzané v jeho písomnom vyjadrení. Nepoprela ani nespochybnila žiadnu sumu uvádzanú v vyjadrení otca v súvislosti s výdavkami navyše na dieťa. Dodala, že peniaze, za ktoré synovi kúpil veci, by mohol radšej dať na vzdelanie dieťaťa.

Z výpisu živnostenského registra mal súd preukázané, že otec podniká od 1.3.1999, v súčasnosti pod obchodným menom: Drahomír Kramárík - DK BYT. Predmetom podnikania má sprostredkovateľskú činnosť, maloobchod a veľkoobchod v rozsahu voľnej živnosti, predaj na priamu konzumáciu, pokladanie linolea a kobercov.

Otec je živnostníkom. Podľa jeho tvrdenia jeho predmetom podnikania sú pokládky podláh, prerábky interiéru, zárubne. Ako príklad uviedol montovanie zárubní, dvier. K svojmu príjmu uviedol, že mesačne si dáva na osobný účet ako príjem sumu 500 eur. Do výdavkov si v rámci podnikania podľa jeho slov dáva: nákup materiálu, pohonné hmoty, internet, telefón.

Z obsahu výpisu z osobného a podnikateľského účtu otca za august 2012 (otec doložil účty len za tento mesiac) mal súd preukázané, že z podnikateľského účtu na jeho osobný účet boli pripísané sumy 500 eur a 390 eur. Z výpisu podnikateľského účtu za 5/2012 súd zistil, že z tohto účtu zasiela otec výživné na dieťa 117 eur. Taktiež, že z tohto účtu platí mobilnému operátorovi Slovak Telekom, a.s. dva krát a to v auguste sumy 20,50 eur a 42,71 eur + mob. operátorovi Orange Slovensko, a.s. sumu 82,63 eur.

Z daňového priznania otca za rok 2010 mal súd preukázané, že otec mal príjmy 100.899,23 eur, výdavky 105.414,06 eur, pritom vykázal daňovú stratu 4.514 eur.

Z daňového priznania otca za rok 2011 mal súd preukázané, že otec mal príjmy 82.293,82 eur, výdavky 80.711,67 eur, pritom mal základ dane 1.582,15 eur.

Otec býva v byte, ktorý nadobudol ešte s matkou maloletého do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Mesačné poplatky spojené s bývaním má: do fondu opráv 132,80 eur, elektrinu 11,32 eur, koncesionárske poplatky 6,97 eur, t.j. spolu 151,09 eur. Mesačne spláca hypotekárny úver čerpaný na kúpu tohto bytu po 181,30 eur. Otec nemá zdravotné problémy. Obedy si dáva do účtovníctva. Pôvodne v spoločnej domácnosti s otcom byte bývala i jeho priateľka, ale podľa otca sa s priateľkou rozhodli, aby u neho nebývala a preto sa i v decembri 2011 odsťahovala. (Pozn. súdu: V decembri 2011 podala matka návrh na zvýšenie výživného). Jeho priateľka pracuje v octovej firme na dohodu 10 hodín týždenne. Z obsahu mzdového listu K. K. (priateľky otca) za obdobie 1-10/ 2012 mal súd preukázané, že za toto jej bola vo firme otca dieťaťa vyplatená priemerná mesačná netto mzda v sume 88,620 eur. jeho priateľka je vyučená ako krajčírka a privyrába si opravami odevov a šitím.

Otec uviedol, že suma 390 eur prevedená z podnikateľského na osobný účet predstavuje cenu, čo platil za laptop pre Q. v 9/2012. Podľa tvrdenia otca jemu stačí (s odretými ušami) mesačne na stravu 50 eur, lebo od rána do večera v práci a obedy si platí ako živnostník a dáva si ich do nákladov. Uviedol, že veci ním uvádzané, ktoré kúpil maloletému navyiac, kúpil z peňazí ktoré si privyrobil. Privyrába si tak, že chodí robiť brankára na hokej a za zápas mu platia 10 eur. Takto chodí hrať 10 mesiacov v roku, každý týždeň aspoň 2x. Ďalší príjem má z toho, že je domovým dôverníkom v bytovke, kde vlastní byt. Ročne za túto prácu dostane od spoločenstva vlastníkov bytov 300 eur (pozn. mesačne ide o sumu 25 eur).

Zhodným tvrdením rodičov mal súd preukázané, že otec platí výživné na maloletého riadne a včas.

Otec sa osobitne vyjadril k zmene školského zariadenia Q.. Pôvodne mu matka začiatkom augusta 2011 oznámila, že preloží dieťa z základnej školy v Piešťanoch do základnej školy v Trnave. Až 20. augusta 2011 mu povedala, že ide na súkromnú základnú školu a predložila mu papier s výdavkami na súkromnú ZŠ, ktorý otec nepodpísal.

Maloletý Q. navštevuje druhým rokom základnú bilingválnu školu (so zameraním na anglický jazyk) v Trnave, v súčasnosti 6. ročník. Podľa tvrdenia matky bol jej a jej rodičov nápad, aby mal. Q. išiel študovať na súkromnú základnú školu. Počas štúdia na štátnej základnej škole mal maloletý podľa slov matky známky:2 a 3. Podľa jej vyjadrenia otca dieťaťa informovala o svojom záujme dať dieťa študovať na súkromnú základnú školu i o výške mesačného školného.

Matka platí na Q. mesačne školné po 270 eur a na družinu + krúžky mesačne ďalších 70 eur. Výdavky so stravou má n dieťa mesačne 44 eur. Minulý rok /2011/ zaplatila lyžiarsky výcvik 220 eur, školskú uniformu 90 eur/pri nástupe do školy/. Pri nástupe do školy mala výdavky s kúpou učebníc pre dieťa 80 eur. Maloletý nemá zdravotné problémy.

Právna zástupkyňa matky v súvislosti s cca 20 ročným podnikaním otca dala súdu do pozornosti, že z dokladov predložených otcom jej vyplýva, že podniká bez zisku. Pri uvádzanom príjme otca 500 eur a ním uvádzaných mesačných výdavkov jej matematickým výpočtom vyšla cca suma 50 eur ako zostatok príjmu mesačne. Je presvedčená, že otec nehovorí pravdu a zavádza súd svojim príjmom 500 eur mesačne. Pôvodne navrhovala alternatívne dohodu rodičov či znalecké dokazovanie na preukázanie reálneho príjmu otca, ale prejavení nesúhlasu matky s znaleckým dokazovaním netrvala na znaleckom dokazovaní. Matka nesúhlas s znaleckým dokazovaním odôvodnila tým, že by to bolo finančne náročné a ona nemá na to finančné prostriedky. Investíciu do vzdelania považujem za dobrú a nikde nie je

napísané, že jazykové krúžky by boli rovnako efektívne ako škola, ktorá ho poskytuje v súčasnosti dieťaťu. Podľa jej tvrdenia matka má vedomosť, aký príjem otec má a pokiaľ by priznal svoj netto mes. príjem len 1.000 eur, suma 30 % z toho je 300 eur a to v podstate matka i žiada. Záverom dodala, že sa otec po nástupe dieťaťa na súkromnú ZŠ neobrátil na súd za účelom, aby prejavil nesúhlas s konaním matky. Otec len nechce na dieťa platiť vyššie výživné.

Právna zástupkyňa otca má za to, že príjem otca dostatočne preukázala výpisom z jeho osobného i podnikateľského účtu, peňažným denníkom. K príjmu otca dodala, že žijeme v období krízy a otec nie je na príťaž sociálnemu systému, vytvára i pracovné miesto. Výdavky na drahú súkromnú školu dieťaťa nepovažuje za oprávnené. Dala súdu do pozornosti, že mal. Q. žije v obvode krajského mesta, kde je mnoho kvalitných štátnych škôl, napr. na Vančúrovej ulici v Trnave resp. ak je dieťa na jazyky nadané, dá sa to riešiť aj mimoškolskými aktivitami. Je presvedčená, že matka učí žiť dieťa nad pomery. Pri mal. Q. počíta s bežnými nákladmi 270 eur mesačne, preto navrhuje zvýšiť výživné na 135 eur od podania návrhu, maximálne na 150 eur mesačne. Záverom dodala, že keď otec použije prostriedky na školu dieťaťa, nebude mať peniaze napr. na lyžovačku a pritom je potrebné, aby sa vyvíjal aj osobný vzťah medzi otcom a dieťaťom.

Kolízna opatrovníčka odporučila vyhovieť návrhu na zvýšenie výživného berúc do úvahy možnosti a schopnosti rodičov. Podľa jej slov osobne rozprávala s maloletým a ten jej potvrdil, že v škole sa mu páči a nerád by ju menil. Z jeho vyjadrení jej vyplynulo, že má rád rovnako oboch rodičov.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Zo zákona o rodine vyplýva, že vodiacou zásadou na strane povinného je miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov. Pokiaľ je životná úroveň rodičov nízka a nemajú možnosť ju zvyšovať - je nevyhnutné obmedziť nároky dieťaťa a prispôbiť ich takejto životnej úrovni, zákon totiž neustanovuje rodičom povinnosť zvyšovať životnú úroveň dieťaťa.

Podľa § 62 ods. 4 veta prvá Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje, možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Podľa § 78 ods. 1,3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre mal. dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Pod odôvodnenými potrebami oprávneného, teda maloletého dieťaťa je nutné rozumieť potreby základné, ktorými sú strava, ošatenie, hygiena, pomerná časť nákladov za bývanie, poplatky za lekársku

starostlivosť, lieky, okuliare a pod., ako aj školské a mimoškolské aktivity, šport, kultúru. Možnosti a schopnosti povinného, teda rodiča, na ktorého je dieťa výživou odkázané, sú dané jednak jeho vzdelaním, povoláním, praxou, zdravotným stavom, celkovými majetkovými pomermi a u samostatne zárobkovo činnnej osoby tiež mierou jeho pracovnej aktivity, kvalitou jeho práce a schopnosti uplatniť sa v konkurencii.

Súd skúmal zmenu pomerov, ktorá nastala od právoplatnosti posledného rozhodnutia o výživnom v marci 2009 do dňa vyhlásenia tohto rozsudku 15.11.2012, ktoré uplynuli od poslednej úpravy výživného na strane dieťaťa i na strane jej rodičov. Súd zistil, že Q. úmerne veku vyrástol, nemá zdravotné problémy, od septembra 2011 začal chodiť do súkromnej základnej bilingválnej školy s čím má matka mesačné výdavky na jeho štúdium v sume 384 eur pri jej terajšom príjme cca 561,54 eur mesačne. Ďalšie výdavky sú má so stravou dieťaťa a oblečením, praním, žehlením, Súd prihliadal na to, že otec si plní vyživovaciu povinnosť riadne a včas po 117 eur mesačne.

Súd prihliadal i na to, že matka v návrhu najprv uvádzala, že otec na dieťa ničím navyiac neprispieva a až reagujúc na vyjadrenie otca potvrdila, že otec maloletému kúpil veci, ktoré otec v vyjadrení špecifikoval. Súd prihliadal i na to, že otec okrem výživného kupuje dieťaťu i veci navyiac. Matka potvrdila kúpu všetkých vecí, ktoré otec v písomnom vyjadrení uvádzal. Otec síce ako príklad uviedol rôzne kúpené veci či hračky i za roky späť, ale návrh matka podala na súd v decembri 2011, preto súd prihliadal na veci kúpené navyiac od tohto času. Čiže v roku 2012 mu kúpil hračky za cca 100 eur. Okrem toho mu prispel na školský výlet do Legolandu sumou 175 eur, pričom dieťa na výlet nešlo a matka peniaze otcovi už nevrátila. Synovi kúpil notebook za 350 eur (použil na to peniaze z podnikateľského účtu), obuv v januári a apríli 2012 za 29,97 eur a 29,90 eur, školský atlas za 12,70 eur. Súd si ustálil, že za čas od podania návrhu do dňa rozhodnutia otec navyše dieťaťa prispel sumou 597,57 eur (175 eur+29,97 eur+29,90 eur+12,70 eur). Sumu za hračky cca 100 eur súd vyhodnotil tiež ako niečo navyiac pre dieťa, ale nepočítal túto sumu do nedoplatku na výživné. Súd má za to, že by bolo v rozpore s dobrými mravmi, aby si otcovi započítal do nedoplatku na výživnom sumy, za ktoré dieťaťu kupoval hračky, lebo dieťaťu isto i matka hračky kupuje. Súd mal preukázané, že otec s dieťaťom absolvoval v r. 2012 lyžovačku na Roháčoch, počas leta boli týždeň v Chorvátsku a víkendovom pobyte na chate pri Ružobmerku. Súd na tieto výdavky na výlety či cestovanie otca s dieťaťom prihliadal v tej súvislosti, že na jednej strane otec uvádza, že mu po zaplatení mesačných výdavkov zostáva 50 eur a na druhej strane prezentuje dovolenky so synom. Z toho si súd ustálil, že zavádza súd svojim tvrdením, že mu mesačne ostáva pre neho len cca 50 eur. Na druhej strane súd na tieto jeho výlety s synom prihliadal tak, že otec tiež takýmto spôsobom prispieva k výchove dieťaťa a má o Q. záujem.

Čo sa týka rodičov, ani jeden z rodičov nezmenil svoj osobný stav, nevznikla im ďalšia vyživovacia povinnosť. Matka mala v čase posledného rozhodovania o výživnom netto mesačný príjem 12.000 Sk (398,32 eur). V súčasnosti je zamestnaná. Z jej výplatných pásov od zamestnávateľa za 1-2/ 2012 a 5/2012 súd zistil, že mala netto príjem v 1/2012 v sume 509,81 eur, v 2/2012 v sume 579,90 eur a v 5/2012 v sume 594,91 eur. Keďže matka uviedla, že doposiaľ má obdobný príjem ako preukázala výplatnými páskami a otec to nenamietal, súd si už aj v záujme hospodárnosti konania ustálil jej priemerný mesačný príjem v sume 561,54 eur (509,81 eur+ 579,90 eur + 594,91 eur/3 mesiace). Čiže jej príjem sa zvýšil o 196,59 eur. Rodičom, u ktorých býva, ničím na bývanie a stravu neprispieva, svojím príjmom pokrýva výdavky maloletého na štúdium.

Čo sa týka otca, tento pri poslednom rozhodovaní o výživnom predložil daňové priznanie za rok 2007, z ktorého súdu vyplynulo, že mal priemerný čistý príjem z podnikania mesačne v sume 1603 Sk (53,209 eur). V rámci toho konania sa ale rodičia v roku 2009 dohodli na výživnom 117 eur, preto vtedy súd už ďalší príjem otca neskúmal. Otec už vtedy pracoval ako živnostník. V roku 2011 mal otec ako živnostník základ dane 1.582,15 eur. T.j. mesačne by išlo o sumu 131,84 eur, čo je ďaleko nižší mesačný príjem než otec uvádza ako svoj netto mesačný príjem cca 500 eur. Ako ďalší príjem otca súd ustálil príjem za hranie hokeja pri 10 eurách za hru a dvoch hrách do týždňa, sezóne 10 mesiacov /44 týždňov/ spolu sumou 880 eur (Výpočet: 2 x 10 eur x 44 týž.) Otec síce uvádzal, že niekedy chodí hrať i tri či štyri krát do týždňa, ale nakoľko viac menej pravidelne ide isto o dva týždne týždenne, súd vychádzal práve z dvoch hier do týždňa. Sumu 880 eur síce otec zarobí za 10 mesiacov, ale na lepší prepočet mesačného netto príjmu si súd vydělil sumu 12 mesiacmi a ustálil, že z toho má mesačný príjem 73,3 eur. Ďalší príjem má z práce domového dôverníka v sume 300 eur ročne. Po prepočítaní 300 eur na 12 mesiacov si súd ustálil, že z tejto práce má netto mesačný príjem 25 eur. Na základe týchto zistení mal súd objektívne preukázaný otcov mesačný netto príjem v sume 598,30 eur (500 eur+73,3 eur+25 eur). Takže i príjem otca sa zvýšil.

Otec v rámci svojho vyjadrenia uvádzal, že si mesačne ako podnikateľ posiela na osobný účet 500 eur. Ako jeden z svojich výdavkov ako výdavok fyzickej osoby (otca) uviedol výživné na dieťa 117 eur. Súd ale z predloženého výpisu podnikateľského účtu otca zistil, že toto výživné platí z podnikateľského účtu. Z predmetného účtu súdu zistil tiež, že mesačne si platí troch mobilných operátorov (2 x Slovak Telekom, a.s. a Orange Slovensko, a.s.). Súd vychádzajúc z tvrdenia otca o jeho mesačnom príjme cca 500 eur vyhodnotil, že platenie troch mesačných paušálov na mobilných operátorov je neefektívne . Resp. otec má omnoho vyšší príjem a stačí z toho pokrývať dokonca 3 paušály na mobilných operátorov. Súd pritom prihliadal i na to, že pracuje len živnostník a zamestnával len svoju priateľku na dohodu. Súd mal preukázané, že otec má pravidelné mesačné výdavky s bývaním v sume 332,39 eur (s bývaním 151,09 eur + hypotekárny úver 181,30 eur). Otec síce poukazoval na to, že hypotekárny úver čerpal ešte s matkou dieťaťa a ona mu naň ničím neprispieva, ale súd na to neprihliadal z dôvodu, že matka s dieťaťom v ich byte nebýva. Práve naopak býva tam otec sám a do decembra 2011 tam dokonca býval s priateľkou. Otec ako dôvod odsťahovania uviedol len to, že sa tak rozhodli, ale súd si to vyhodnotil skôr ako „účelové“ konanie z jeho strany. Ako účelové preto, aby otec deklaroval, že na platenie poplatkov s bývaním je sám.

Vykonaným dokazovaním mal súd jednoznačne preukázané, že návrh matky je podaný dôvodne ale nie v žiadanej sume 300 eur. Súd má za to, že výživné má slúžiť pre potreby dieťaťa, samozrejme i na jeho patričné vzdelanie, ale nemôže slúžiť na to, aby rodič učil žiť dieťa nad pomery hlavne pokiaľ na strane otca nie sú možnosti a schopnosti na platenie výživného 300 eur mesačne. Pri rozhodovaní o zvýšení výživného súd vychádzal z toho, že samotný otec prejavil ochotu platiť zvýšené výživné najviac na 150 eur.

Q. dôvodne navštevoval štátnu základnú školu, v čase posledného rozhodovania o výživnom 2. ročník základnej školy. Matka s ním ako so zdravím dieťaťom mala bežné výdavky, v škole mu platila mesačne obedy 11,47 eur a družinu 6,63 eur. V čase podania návrhu bol v prvom, dnes je v druhom ročníku základnej bilingválnej školy so zameraním na anglický jazyk v Trnave. Podľa kolíznej opatrovníčky sa Q. v škole páči, nechcel by školu meniť. Súd mal preukázané, že matka má pravidelné mesačné výdavky so štúdiom dieťaťa v sume 384 eur (školné 270 eur +krúžky 70 eur + stravné 44 eur). Osobitne mala výdavky pri nástupe do školy na školskú uniformu 90 eur, kúpu učebníc 80 eur, v roku 2011 platila za jeho lyžiarsky výcvik 220 eur. Práve túto skutočnosť - návštevu súkromnej základnej školy a s tým spojenými zvýšenými finančnými nárokmi matka odôvodňovala návrh na zvýšenie výživného z 117 eur na 300 eur. Okrem týchto zvýšených výdavkov má matka na dieťa bežné výdavky, Q. nemá zdravotné problémy.

Keďže matka návrh na zvýšenie odôvodňuje jedine zmenou pomerov spočívajúcou s zvýšenými výdavkami na súkromnú základnú bilingválnu školu, súd skúmal dôvodnosť rozhodnutia matky dať dieťa študovať na finančne náročnú školu. Súd tvrdením matky zistil, že nápad dať Q.Š. študovať na túto školu bol jej a jej rodičov. Matka neuviedla, že by bolo dieťaťu pr. školským psychológom či lingvistom odporúčané ísť študovať na bilingválnu školu napríklad pre jeho nadpriemerné jazykové schopnosti. Súd sa zaoberal i tým ako sa dieťa učilo na štátnej základnej škole a teda či dosahoval nadpriemerné študijné výsledky. Matka súdu uviedla, že sa na štátnej škole učil na dvojky a trojky. Z týchto zistení si súd ustáli, že okrem jej záujmu a záujmu jej rodičov nemala iný dôvod dať dieťa študovať na základnú bilingválnu školu. Na druhej strane súd akceptuje snahu matky zabezpečiť pre dieťa čo najlepšie vzdelanie a v konečnom dôsledku známky dieťaťa by nemali dieťa nejakým spôsobom dištancovať od toho, aby nemal možnosť jazykovo sa vzdelávať. Súd sa zaoberal ale otázkou, či dať dieťa študovať práve na súkromnú základnú školu s pravidelnými mesačnými poplatkami po 384 eur bolo jediným riešením. Touto otázkou sa súd zaoberala hlavne v tej súvislosti, že matka poznala svoje finančné možnosti a schopnosti a taktiež isto možnosti a schopnosti otca, živnostníka. Krok matky dať dieťa študovať práve na súkromnú (platenú) základnú bilingválnu školu súd vyhodnotil ako neuvážení krok z toho dôvodu, že pokiaľ nebude mať finančné prostriedky ona alebo nebude jej na poplatky prispievať či otec dieťaťa alebo jej rodičia, nebude možné aby Q. na škole ďalej študoval. Súd akceptuje záujem matky podporovať dieťa v výučbe anglického jazyka, ale matka objektívne ničím neodôvodnila, prečo vyprala pre dieťa práve súkromnú základnú školu a nie inú štátnu bilingválnu školu. Z tohto dôvodu súd konanie matky vyhodnotil tak, že učí žiť dieťa nad svoje pomery.

Treba ale vychádzať v súčasnosti z toho, že dieťa už na súkromnú základnú školu chodí, páči samu tam a bolo by kontraproduktívne nateraz meniť Q. školu. Z tohto dôvodu súd jej návrh na zvýšenie výživného považoval do istej miery za dôvodný, ale nie dôvodné na zvýšenie na 300 eur mesačne. Dôvodom nie je totiž len návšteva tohto zariadenia ale i to, že naposledy sa o výživnom rozhodovalo začiatkom

roka 2009. Súd sa zaoberal ďalej i konaním otca po tom, čo mu matka oznámila, že dieťa nastupuje na základnú súkromnú školu a oboznámila ho s výdavkami s štúdiom. Súd vychádzal z toho, že podľa otca s týmto rozhodnutím matky nesúhlasil, ale žiadne kroky pre nenastúpenie dieťaťa na platenú školu neurobil.

Vykonaným dokazovaním mal súd jednoznačne preukázané, že návrh matky je podaný z časti dôvodne vzhľadom na vyššie už uvedené odôvodnenie. Súd prihliadal pri tom na to, že obaja rodičia prispievajú na výživu Q. podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, pričom dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Z toho vyplýva, pokiaľ matka chcela dať dieťa na súkromnú základnú školu bilingválnu s pravidelným mesačným poplatkom 384 eur, mala brať ohľad na to, či jej dovoľuje jej životná úroveň dieťaťu takéto štúdium financovať resp. či vzhľadom na pomery otca je možné na toto štúdium žiadať finančné prostriedky od otca. Resp. alternatívne sa rozhodnúť pre štátnu bilingválnu školu pre dieťa. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadal na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Preto i návrhu vyhovel, ale výživné zvýšil na 180 eur berúc do úvahy príjem oboch rodičov. Sumu výživného 180 eur považuje súd v súčasnom období za primeranú veku a hlavne odôvodneným potrebám dieťaťa, pomerom zisteným na strane oboch rodičov a taktiež tomu, že matka poznajúc svoje i otcove príjmy dala neprimerane svojim pomerom dieťa študovať na súkromnú základnú školu, pričom bola to vôľa jej a jej rodičov. Nemala žiadne osobitné odporúčanie napríklad, že dieťa má osobitné jazykové schopnosti. Súd vychádzal z toho, že obaja rodičia sa podieľajú na výžive dieťaťa rovnakou mierou. Súd vychádzal z zisteného príjmu otca 598,30 eur (500 eur+73,3 eur+25 eur) a v zmysle ustálenej súdnej praxe Krajského súdu v Trnave určil otcovi výživné v sume 30 % z tejto sumy, t.j. 179,49 eur, ktorú sumu zaokrúhlil na 180 eur. Súd pritom prihliadal i na to, že otec prispieva na dieťa navyše napríklad kúpou oblečenia, topánok či iných potrieb, bráva si dieťa na dovolenku či predĺžený víkend. Súd prihliadol i na skutočnosť, že časť potrieb maloletého matka hradí z prídavkov vyplácaných na dieťa.

Nakoľko súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca od 09.12.2011 a prihliadajúc na to, že otec mesačne platí na dieťa riadne výživné 117 eur, má nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie 09.12.2011 do 31.10.2012 v celkovej sume 676,74 eur (výpočet: Za pomernú časť mesiaca december 2011 a to od 09.12 do 31.12. mal zaplatiť z zvýšenej sumy 63 eur sumu 46,74 eur /pri výpočte súd vychádzal z toho, že mal zaplatiť za 23 dní z 31 dní mesiaca, t.j. 23 deleno 31 x 63/. Za mesiace január 2011 až október roku 2012: 10 x 63 eur=630 eur. Súd počítal nedoplatok do konca októbra 2012, lebo rozsudok vyhlasoval 15. dňa v mesiaci, t.j. ešte nebolo 15. dni v mesiaci. Od celkového nedoplatku 676,74 eur súd odpočítal sumu 597,57 eur predstavujúcu vo finančnom vyobrazení veci, ktoré otec dieťaťu na vyše kúpil (okrem hračiek) a vyššie súd sumu už podrobne špecifikoval v rámci právneho záveru. Po aritmetickom výpočte súdu vyšla ako zostávajúca časť nedoplatku suma 79,17 eur, ktorú súd uložil otcovi povinnosť zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky spolu s bežným výživným.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla

mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo požiadať o výkon rozhodnutia podľa Zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov (Exekučného poriadku).